

[Finansministeren.]

Vedrørende fremskridtspartiets synspunkter og stillingtagen, for så vidt angår indtægtssiden, skal jeg i al korthed nævne, at regeringens beregninger viser, at forslaget om en skattefri bundgrænse på 19.000 kr. i 1975 og 60.000 kr. fra den 1. januar 1976 vil koste 5½ mia kr. mere i finansåret 1975-76 end skønnet af fremskridtspartiet. Der er simpelthen ikke hold i fremskridtspartiets løfter om at forhøje bundgrænsen til 60.000 kr. Regeringen må altså afvise de ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet.

Til fru Grethe Philip skal jeg blot ud over den bemærkning, jeg allerede har gjort, sige, at jeg med tilfredshed noterede den almindelige positive indstilling til regeringens beskæftigelsesfremmende forslag, som fru Grethe Philip gav udtryk for, dog med et enkelt forbehold, som jeg håber kan overvindes, efterhånden som man får set nærmere på forslaget om bistandsfonden.

Jeg vil dernæst gøre nogle bemærkninger til de af hr. Hagen Hagensen og det konservative folkeparti stillede ændringsforslag. Der er stillet forslag om besparelser i forhold til finanslovsforslaget på omkring 1,5 mia kr., og heraf vedrører alene 1,1 mia kr. reserveposter og budgetreguleringskontoen. I de hidtil førte forhandlinger har vi taget stilling til de enkelte forslag, og jeg skal derfor indskrænke mig til en kortere kommentar til enkelte af forslagene.

Det konservative folkeparti foreslår, at den almindelige budgetreguleringskonto udvides med godt 1 mia kr., og heraf vedrører 300 mill. kr. helt uspecificerede og ukonkrete kommunale besparelser, som skal søges modregnet i statens bloktilskud til kommunerne. Regeringen anser det ikke for realistisk at regne med, at man på dette tidspunkt kan vedtage overførsel til staten af kommunale besparelser af den størrelse gældende allerede fra det kommende finansår. Endvidere foreslås som led i budgetreguleringen, at de rammebelagte driftsudgifter i almindelighed formindskes med 1,7 pct., sådan at der spares 300 mill. kr. Jeg skal her minde om, at der allerede er foretaget en almindelig formindskelse på det dobbelte, nemlig 3,4 pct. af de rammebelagte udgifter, og med forslaget fra regeringen om yderligere besparelser på rammerne på 100

mill. kr. mener vi ganske bestemt, at denne sparemulighed er udtømt.

Endelig foreslår det konservative folkeparti forskellige anlægsudgifter nedsat med godt 100 mill. kr. ud over de besparelser, der er anført i finanslovsforslaget. Af hensyn til beskæftigelsen må regeringen modsætte sig sådanne ændringsforslag. Vi har den stik modsatte opfattelse i forhold til det konservative folkeparti og har stillet forslag om at ophæve en række af de anlægsbesparelser, som er indeholdt i finanslovsforslaget, for at sætte ind over for arbejdsløsheden.

Endelig foreslår man, at indskud i almen-nyttigt boligbyggeri nedsættes med 48 mill. kr. Hertil skal jeg kun knytte den kommentar, at den budgetterede udgift på finanslovsforslaget er i overensstemmelse med det i juni 1974 indgåede boligforlig.

Til hr. Poul Dam og de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag er der jo kun at sige, at de, som hr. Poul Dam også nævnte det, udelukkende markerer socialistisk folkepartis generelle holdning til EF og til forsvaret, dvs. områder, hvor SF's synspunkter ikke har flertal i dette ting. Regeringen kan ikke tiltræde forslagene. De bærer præg af, at de er udtryk for principielle synspunkter, og derfor skal jeg ikke bebrejde SF, at forslagene heller ikke af rent praktiske grunde umiddelbart lader sig gennemføre. Det tror jeg godt socialistisk folkeparti selv er klar over.

Hr. Honoré mente, at det var socialdemokratiets politik at ville fastholde den procent, som statens udgifter udgør af nationalindkomsten. Det er ikke vores politik, og det har heller aldrig nogen sinde været det. Vi ønsker at fastholde statens udgifter, regnet i faste priser og lønninger, med det forbehold, som vi naturligvis altid må tage over for beskæftigelsen. Men jeg vil da gerne sige til hr. Honoré, at der, når man ser på stigningen i statens udgifter regnet i faste priser og lønninger fra 1974-75 til 1975-76 selv under hensyntagen til regeringens beskæftigelsesfremmende forslag, er tale om et fald i disse udgifter på 1 pct. Det fører naturligvis til, at statens udgifter vil falde i forhold til nationalindkomsten, ganske som kristeligt folkeparti ønsker det.

Hr. Freddy Madsen har på Danmarks kommunistiske partis vegne foreslået, at statens udgifter forøges med 14,5 mia kr.,